

hem teder. Het gedreun van harnessen is in de verte te horen in de hallen en hij trekt zich van Nikolai weg. Ze gaan gewoon naast elkaar staan en stappen verder door de gang zoals het hoort als lijfwacht van de kroonprins.

“Kommandant!”

Een groepje wachters komt van een andere gang aangelopen en ze lijken wat buiten adem door het rennen in de zware harnessen. Seths tenue is lichter dan die van de andere wachters, aangezien hij moet kunnen lopen en lenig moet kunnen zijn in geval van een ontvoering of achtervolging. Zijn kledij is speciaal op maat gemaakt door de koninklijke kleermaker die zelfs de kleuren op hem heeft afgestemd. Zijn abnormale spierwitte haren vragen meteen de aandacht wanneer je hem ziet en zijn heldere blauwe ogen kijken recht in je ziel. Daarom was de gewoonlijke grijze en rode wachters kledij voor hem aangepast naar een zilveren maliënkolder hemd dat over een witte blouse werd gedragen, met daar bovenop een diepblauwe mantel.

“Wat is er?” Seth stapt naar voren en spreekt met een zwaardere stem dan ervoor.

“Een feeks aan de kasteelmuur, ze verzoekt een audiëntie met de koning.” Nikolai stapt voor Seth en spreekt de wachters streng toe.

“En waarom hebben jullie haar nog niet geketend en opgesloten? Een feeks bezit magie, uiterst gevaarlijk en onvoorspelbaar dus! Ze had het halve kasteel al kunnen vervloeken in de tijd dat jullie erover doen om naar hier te rennen!” Woede druipt van de woorden af wanneer hij de wachters toespreekt en ze deinzen kort terug. Ze buigen allemaal neer en bieden hun verontschuldiging aan op elke manier mogelijk. “Sta recht bende idioten! Doe jullie verdomde werk en bedwing die feeks! NU!” Ze vallen bijna omdat ze zo snel willen rechtstaan. Ze kijken Seth even aan en wachten op nog een bevestiging om actie te ondernemen.

“Jullie hebben jullie prins gehoord! Ga nu!” Ze knikken hevig en weten net zonder vallen de hal zo snel ze kunnen uit te rennen.

“Een feeks? Hier? Wat is die van plan?” Seth heeft zich al naar Nikolai gekeerd terwijl die zijn mouw even juist trekt.

“Goede vraag, we zullen het snel weten. Maar het zal wel nog even duren voor ze dat wezen geboeid hebben.” Een ondeugende glimlach verschijnt op zijn gezicht. Hij neemt Seth bij de kraag en duwt achter zich een deur open die naar een gastenkamer leidt.

“Wel, ik veronderstel dat we inderdaad nog even tijd hebben.” Seth

lacht ook even ondeugend, sluit de deuren achter hen en draait ze op slot.

~

De decadente troonzaal is uitgelijnd met wachters in zware zwarte pantsers, die hun handen op hun zwaarden laten rusten. Het wapenschild van de koninklijke familie Ravanus is een zilveren kroon met twee zwaarden erdoor. Ze decoreert de schilden en tapijten doorheen de troonzaal. Kaarslicht verlicht de ruimte met een zachte gloed en het stormachtige weer en de bliksem laten paars licht binnen door een groot raam aan het eind van de zaal.

De koning, die hoog op zijn zilveren troon zit, tikt ongeduldig met zijn scepter op de grond. Nikolai en Seth stappen naar de troon toe en Nikolai zet zich op de troon naast zijn vader neer. Seth blijft als persoonlijke lijfwacht te allen tijde aan zijn zijde staan, inclusief hier dus. Hij geeft Nikolai een subtiel tikje op zijn schouder en hint met zijn ogen naar een knopje van zijn hemd dat hij had vergeten vast te doen. Nikolai probeert het knopje zo onopgemerkt mogelijk te sluiten, waarna hij zijn mondhoek met zijn vinger schoonveegt. De koning ademt gefrustreerd en knikt naar zijn zoon.

Koning Mirandel Ravanus is een oude man, met grijze steile haren en een lange baard. Een zilveren kroon met rode juwelen erin bevestigd staat op zijn hoofd. Een grote zilveren ring met een zwarte steen erin zit rond zijn middelvinger die op de scepter tikt. Het ongeduldige getik galmt door de zaal en zou je gek maken als je er te lang naar zou moeten luisteren. De norse gezichtsuitdrukking van de koning laat zien hoe gefrustreerd en bijna kwaad hij is.

“Breng haar binnen!” schreeuwt hij wanneer Nikolai zich heeft neergezet. De wachters die aan de deur staan, kloppen op de deuren waarna deze openzwaaien. Een gehoornde vrouw wordt binnengedragen, gehuld in een zwart gewaad met zwarte kettingen strak om haar heen gewikkeld. De vier wachters die haar bij handen en voeten vooruit slepen, laten haar voor de trappen naar de troon vallen en ze laat een pijnlijke kreun horen.

“Spreek” snauwt de grijze koning. De vrouw tilt haar hoofd naar de koning op en zwart bloed drupt van een wonde aan haar voorhoofd.

“Bedankt voor de audiëntie Uwe Hoogheid. Ik waardeer het gebaar.” Ze gaat zitten op haar knieën en ziet nu ook de prins en Seth.

"Wie ben je en waarom ben je hier?" Nikolais warme en charmerende stem verandert naar bruto en strikt.

"Ascien Uwe Hoogheid. Voormalig raadgever van de feeënkonink. Ik heb opgevangen dat uw adviseur recentelijk was euh... ontslagen. Dus ik veronderstel dat u een nieuwe adviseur zoekt." Ze leunt voorover en buigt voor hen neer. De konink schiet in een lachbui en Nikolai volgt hem.

"En waarom zou je denken dat jij, een fee, een onnatuurlijk schepsel, hier een adviseur zou kunnen worden?"

De konink en zijn zoon lachen volop en een derde lach echoot door de troonzaal.

Ascien, die op haar knieën zit met haar hoofd nog steeds naar de grond gericht, begint mee te lachen. Donder, snel gevolgd door de paarse bliksem, laat de kroonluchters schokken en enkele van de kaarsen doven uit. De fee heft haar hoofd op en laat het naar achteren hangen terwijl ze blijft lachen. Nikolai en zijn vader stoppen met lachen en kijken haar verafschuwend aan.

"Wat in de zeven hellen denk je dat er te lachen valt!" schreeuwt de konink.

"Oh, Uwe Hoogheid", zegt ze al lachend, "u moet weten wanneer u moet toegeven. Ik stel u voor mijn voorstel aan te nemen. Ik kan u geven wat u wilt. Een manier om elke elemental die nog rondzwerft of ondergedoken zit in De Zeven Rijken op te sporen en te vernietigen. Voor altijd. En dat is nog maar het begin van wat ik voor u kan betekenen." Nikolai strekt zijn rug en leunt wat naar voren. Hij lijkt, in tegenstelling tot zijn vader, geïnteresseerd in haar voorstel.

"Vergeet het. De elementals zijn al een halve eeuw uitgeroeid. Ze bestaan niet meer in De Zeven Rijken. Of waar dan ook ter wereld." Ascien lach vaagt van haar gezicht en ze zet zich recht.

"Zoals u het wenst." Haar ogen beginnen te gloeien en de kaarsen scheiden een paars licht af. Seth springt voor Nikolai om hem te beschermen voor wat er mogelijks gaat gebeuren. De kettingen vallen van haar lichaam af.

"Wachters! Dood haar! Nu!" Alle wachters stappen naar haar toe en halen hun zwaarden uit de schede.

"Niet zo snel." Paarse rook stijgt van haar handen op en raast naar de hoofden van de wachters. Hun ogen worden paars waarna ze plots met hun beweging stoppen en naast Ascien gaan staan. Ze draaien zich